

Inspiració i expiració **Exposició. Del 29 de març al 9 d'abril de 2007**

L'IGNASI

L'Ignasi Corrons i Vilalta va néixer a Manresa el 2 de juny de 1957. Va estudiar arts a l'Escola Massana, a Barcelona. Juntament amb aquesta ciutat, l'altre centre neuràlgic de la seva influència creativa ha estat la seva ciutat natal.

Ha participat en diverses exposicions, tan col·lectives com individuals. Entre elles, es poden destacar la primera individual que va protagonitzar, l'any 1979, a la Sala d'Art Xipell del carrer Guimerà, a Manresa, o la que es va organitzar a la Sala La Plana de l'Om, de Fundació Caixa Manresa, l'any 1992. També ha exposat a Lleida, Girona, Almeria o Brusel·les (Bèlgica), entre altres. Diu que no li agraden massa els premis, però tot i així n'ha obtingut alguns.

El seu fer pictòric i vital es fonamenta sobre dos pilars, segons diu Ricard Planas: el dels sentiments sincers i el de la paciència artesanal. Les seves, on predomina la fisonomia humana i on destaquen els tons opacs, posen de relleu aquest caràcter reflexiu de l'autor.

LA SEVA PINTURA

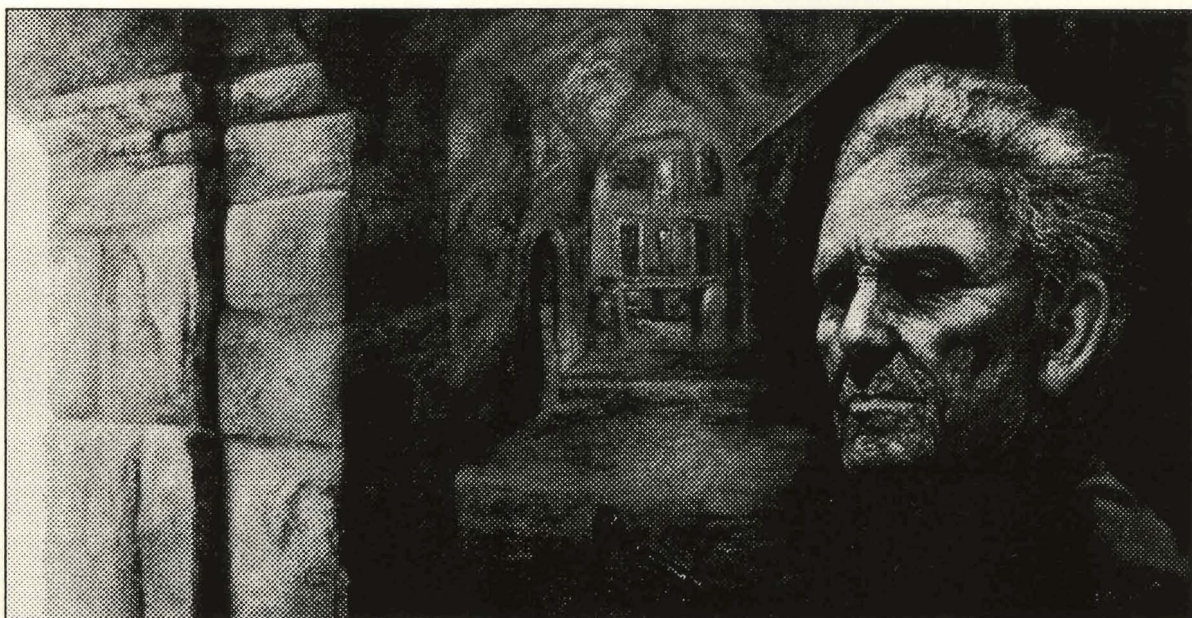
Les possibilitats expressives que ofereix una obra pictòrica no s'esgoten en una trama de colors, formes o materials decoratius, ni en una superficial impressió visual.

Corrons no menysprea els continguts malgrat la laboriositat que això comporta. Si les cares són miralls de l'ànima, amb l'ajut de tota la tècnica que els anys d'experiència li han donat, l'artista projecta la tortuositat de les vacil·lacions humanes. Cada arruga és una dificultat superada. Portes tancades a la manera d'obstacles, com si es tractés d'algun nou coneixement que encara no se li ha revelat. Amb claus, però, oferint la possibilitat de superació. Cada finestra reconforta amb una mica de claredat. Cada mar és una fantasia de la qual poder gaudir. Cada cos nu és un moment de sensualitat. Cada infant és un tros de la seva infantesa així com quimera d'una paternitat que mai ha estat. Realitat i imaginació, tot alhora.

D'aquesta abundant foscor, absència de llum, d'aquest buit... en sorgeix tot un univers que es desplega creativament. Retrats plens de lirisme reflectint angoixes, tristeses, plaers efímers. Però és també de la mateixa foscor, d'aquest no res que emergeix la inexplicable felicitat que acompanya al misteri de la vida.

"La facultat estètica ens porta a un estatge sense límits... en ell ens sentim com desarrelats del temps... La bellesa ha de plaure sense necessitat de cap concepte... no pot trobar-se de cap manera en el camp de la raó teòrica" ens diu Schiller. Corrons no dona per acabada cap tradició pictòrica. No viu en aquesta ingenuïtat. Sap que es mou dins d'unes coordenades, sap que pot jugar amb les regles però no oblidar-les.

Jordi Vilanova

Exposició retrospectiva Del 29 de març al 9 d'abril de 2007

LA ROSALINA

La Rosalina Camps i Companyó va néixer a Bagà (el Berguedà) l'any 1932. Ella sempre ha explicat que de ben petita tenia il·lusió per posseir una càmera fotogràfica i ho va aconseguir a mitges als 16 anys, quan començà a compartir amb el seu germà una "Kodak" de 150 pessetes. De les primeres fotografies, fetes a les muntanyes nevades del seu poble va passar, quan ja vivia a Manresa, a temes humans, moltes vegades amb els seus fills com a protagonistes.

Un premi obtingut a la seva parròquia l'any 1968 li va obrir les portes de la competició fotogràfica, enviant primerament les obres d'amagat, -perquè no creia tenir prou talent. Avui el seu actiu compta amb més de cent premis entre els quals ella en destaca: 5 premis a Televisió Espanyola, 6 premis a Televisió Catalana, diversos premis al Saló de Fotografia Baganès, el 1er. Premi del Concurs "Camí Ignasià" (Manresa 1969) i el 1er. Premi del Concurs "Mil·lenari de la Consagració del Monestir de Sant Benet" (Sant Fruitós de Bages 1972).

Ha fet també nombroses exposicions, tan al Bages com a d'altres punts de Catalunya. Ha estat cofundadora de Foto Art Manresa i també col·laboradora del diari local "Gaceta de Manresa", que més tard s'anomenaria "Pla de Bages".

LA SEVA FOTOGRAFIA

Dues frases seves resumeixen prou bé el que per ella és la fotografia:

"Sóc com una ventafocs de la fotografia". Dient això, ens dóna a conèixer la precarietat de mitjans en que sovint ha hagut de lluitar. La fotografia no era, ni és, una activitat de baix cost i qualsevol despesa en equips o material, havia de ser molt mesurada.

"La fotografia és com un conte de fades, i l'amplidora és la fada bona que amb la seva vareta màgica permet de convertir en realitat els somnis que un té". Amb aquesta frase ens porta al laboratori, la cuina on ella ha elaborat les seves obres, tant o més important que la pròpia càmera. Una altra dificultat molt ben salvada, és la d'haver de compartir el dia a dia familiar, el marit i els seus sis fills, amb l'halur de plata, l'hiposulfit, i el ferrocianur potàssic del quarto fosc.

Totes les seves obres tenen un toc personal, una forma molt particular d'entendre la fotografia. Són instantànies de la pròpia vida, passades pel sedàs d'una visió amable i natural i a voltes anecdòtica. Mirant els seus retrats, podem intuir la personalitat de qui es posà davant la seva càmera, i això sempre és difícil d'aconseguir. Especialment emotius són els retrats dels infants, on bolca en les imatges tota la sensibilitat de dona i mare utilitzant una estètica amb firma pròpia.

Aquesta trentena llarga d'obres, ens acosten doncs al món fotogràfic d'una dona artista, que a la senalla de la compra, sempre hi portava una màquina de retratar.

Joan Segon i Comellas

